

Članak 32.

IZMJENE I DOPUNE KONVENCIJE

1. Svaka ugovorna strana može uložiti prijedlog za izmjene i dopune Konvencije. Predložene izmjene i dopune razmatraju se na redovitim ili izvanrednom sastanku.

2. Tekst svake predložene izmjene i dopune, kao i razlozi za njeno predlaganje, dostavljaju se depozitaru, koji taj prijedlog saopćava ugovornim stranama bez odlaganja, a najkasnije 90 dana prije sastanka za razmatranje na kom je ona dostavljena. Depozitar ugovornim stranama dostavlja sve komentare eventualno primljene po takvom prijedlogu.

3. Ugovorne strane nakon razmatranja predložene izmjene i dopune odlučuju hoće li je usvojiti konsenzusom ili će je, u nedostatku konsenzusa, iznijeti pred diplomatsku konferenciju. Za odluku da se predložena izmjena i dopuna iznese pred diplomatsku konferenciju potrebno je dvije trećine glasova prisutnih ugovornih strana s pravom glasa, s tim da je u vrijeme glasovanja prisutno najmanje polovica od ukupnog broja ugovornih strana. Uzdržavanje od glasovanja se također smatra glasovanjem.

4. Diplomatsku konferenciju na kojoj se izmjene i dopune Konvencije razmatraju i usvajaju saziva depozitar, a ona se održava najkasnije u roku od jedne godine nakon odgovarajuće odluke donesene sukladno paragrafu 3. ovog članka. Na diplomatskoj konferenciji učiniti će se svaki napor da se izmjene i dopune usvoje konsenzusom. U slučaju da to ne bude moguće, izmjene i dopune se usvajaju dvotrećinskom većinom glasova svih ugovornih strana.

5. Izmjene i dopune ove Konvencije koje se usvoje sukladno gornjem paragrafu 3. i 4. podliježu ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili potvrđivanju ugovornih strana i stupaju na snagu za one ugovorne strane koje su ih ratificirale, odobrile, prihvatile ili potvrdile devedesetog dana nakon dana prijema od strane depozitara relevantnih instrumenata od barem tri četvrtine ugovornih strana. Za one ugovorne strane koje naknadno ratifikuju, prihvate, odobre ili potvrde navedene izmjene i dopune, izmjene i dopune stupaju na snagu devedesetog dana

Članak 3.

Ova Odluka će biti objavljena u "Službenome glasniku BiH" na hrvatskome, srpskom i bosanskom jeziku i stupa na snagu danom objave.

Broj 01-011-2736-16/09
28. listopada 2009. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Željko Komić, v. r.

На основу члана V. 3. д) Устава Босне и Херцеговине и сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (Одлука ПСБиХ, број 439/09 од 19. октобра 2009. године), Предсједништво Босне и Херцеговине на 63. сједници, одржаној 28. октобра 2009. године, донијело је

ОДЛУКУ

**О РАТИФИКАЦИЈИ КОНВЕНЦИЈЕ О НУКЛЕАРНОЈ БЕЗБЈЕДНОСТИ
БЕЧ, 17. ЈУНА 1994. ГОДИНЕ**

Члан 1.

Ратификује се Конвенција о нуклеарној безбједности, Међународне агенције за атомску енергију - Беч, 17. јуна 1994. године.

Члан 2.

КОНВЕНЦИЈА

О НУКЛЕАРНОЈ БЕЗБЈЕДНОСТИ

ПРЕАМБУЛА

УГОВОРНЕ СТРАНЕ

(I) Свјесне важности коју за међународну заједницу има осигурање безбједне, добро уређене и по околину исправно употребљене нуклеарне енергије;

(II) Реафирмишући потребу наставка промовисања високог степена нуклеарне безбједности у цијелом свијету;

(III) Реафирмишући и потврђујући да одговорност за нуклеарну безбједност лежи на Држави која има јурисдикцију над нуклеарним постројењем;

(IV) У жељи за промовисањем дјелотворне културе везано за нуклеарну безбједност;

Текст Конвенције у преводу гласи:

ИАЕА - Међународна агенција за атомску енергију

КОНВЕНЦИЈА О НУКЛЕАРНОЈ БЕЗБЈЕДНОСТИ

У име генералног директора Међународне агенције за атомску енергију, као депозитар за Конвенцију о нуклеарној безбједности, усвојену 17. јуна 1994. године, овим потврђујем да је документ у прилогу тачан и потпун примјерак горе наведене Конвенције.

Johan Rautenbach

Директор

Уред за правне послове

За ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА

29. април 2008. године

(V) Свјесне да незгоде на нуклеарном постројењу у једној држави могу имати дејство и изван њених државних граница;

(VI) Имајући на уму одредбе Конвенције о физичкој заштити нуклеарног материјала из 1979, Конвенције о раном извјештавању о нуклеарној незгоди из 1986. и Конвенције о помоћи у случају нуклеарне незгоде или радиолошке опасности из 1986;

(VII) Афирмишући важност међународне сарадње у циљу повећања нуклеарне безбједности путем постојећих билатералних или мултилатералних механизма, као и путем установљења ове Конвенције као мотивације;

(VIII) Потврђујући да ова Конвенција са собом носи више опредијељеност ка примјени основних безбједносних начела за нуклеарна постројења него што доноси детаљне безбједносне стандарде, те да постоје међународне безбједносне смјернице које се повремено допуњавају и садрже упутства о савременим средствима за постизање високог нивоа безбједности;

(IX) Афирмишући потребу да се без одлагања започне с радом на међународној конвенцији о безбједности у збрињавању радиоактивног отпада, чим се постојећи поступак стварања темељне основе за збрињавање радиоактивног отпада оконча доношењем ширег међународног споразума;

(X) Потврђујући корисност даљег техничког рада везано за безбједност осталих дијелова циклуса нуклеарног горива, те да би се тим радом могао с временом олакшати развој садашњих или будућих међународних инструмената;

УСАГЛАСИЛЕ су се како слиједи:

ПОГЛАВЉЕ I ЦИЉЕВИ, ДЕФИНИЦИЈЕ И ОПСЕГ ПРИМЈЕНЕ

Члан 1. ЦИЉЕВИ

Циљеви ове Конвенције су:

(I) остварити и континуирано спроводити висок ниво нуклеарне безбједности у цијелом свијету, путем унапређивања националних мјера и међународне сарадње, укључујући, зависно од потребе, и безбједносно-техничку сарадњу;

(II) установити и континуирано спроводити дјелотворну заштиту од могућих радиолошких опасности у нуклеарним постројењима, како би се лица, друштво и околице заштитили од штетних утецаја ионизирајућег зрачења из таквих постројења;

(III) спријечити незгоде с радиолошким посљедицама и ублажити такве посљедице у случају да оне наступе.

Члан 2. ДЕФИНИЦИЈЕ

У сврхе ове Конвенције:

(I) "Нуклеарно постројење" за сваку од уговорних страна означава било коју копнену цивилну нуклеарну електрану под њеном јурисдикцијом, укључујући капацитете за складиштење, руковање и збрињавање радиоактивних материјала који се налазе на истој локацији и директно су повезани с радом нуклеарне електране. Таква електрана престаје бити нуклеарно постројење онда кад се трајно уклоне сви нуклеарни елементи из језгре реактора и безбједно ускладиште у складу с одобреним процедурама, а план за демонтажу одобри регулаторно тијело.

(II) "Регулаторно тијело" за сваку уговорну страну значи било које тијело или тијела којима је та уговорна страна дала законско овлаштење да издаје дозволе и уреди лоцирање, пројектовање, изградњу, постављање, рад и демонтажу нуклеарног постројења.

(III) "Дозвола" означава било које овлаштење које је регулаторно тијело издало подносиоцу молбе, који је одговоран за лоцирање, пројектовање, изградњу, постављање, рад и демонтажу нуклеарног постројења.

Члан 3. ОПСЕГ ПРИМЈЕНЕ

Ова Конвенција се примјењује на безбједност нуклеарних постројења.

ПОГЛАВЉЕ II ОБАВЕЗЕ

(a) Опште одредбе

Члан 4.

ПРОВЕДБЕНЕ МЈЕРЕ

Свака уговорна страна мора предузети у оквиру свог националног правног поретка законодавне, регулаторне, управне и друге мјере нужне за provedбу својих обавеза у складу с овом Конвенцијом.

Члан 5.

ИЗВЈЕШТАВАЊЕ

Свака уговорна страна прије сваког састанка у складу с чланом 20. ове Конвенције, подноси на увид извјештај о мјерама које је предузела за провођење сваке од обавеза из ове Конвенције.

Члан 6.

ПОСТОЈЕЋА НУКЛЕАРНА ПОСТРОЈЕЊА

Свака уговорна страна мора предузимати одговарајуће активности у циљу тога да се, кад ова Конвенција ступи на снагу, што је прије могуће провјери безбједност постојећих нуклеарних постројења. Ако се у контексту ове Конвенције покаже неопходно, уговорна страна мора осигурати обављање свих до разумне мјере практично изводљивих унапређења по хитном поступку, а у циљу подизања степена безбједности нуклеарног постројења. Ако се такав повишени степен не може постићи, требало би провести планове о затварању нуклеарног постројења што је прије практично могуће. При одређивању времена затварања узимају се у обзир цијелокупан енергетски контекст и могуће алтернативе, као и социјални, еколошки и економски утјецај.

b) Законодавство и регулација

Члан 7.

ЗАКОНОДАВНИ И РЕГУЛАТОРНИ ОКВИР

1. Свака уговорна страна мора успоставити и континуирано проводити законодавни и регулаторни оквир за надзор над безбједношћу нуклеарних постројења.

2. Законодавним и регулаторним оквиром се предвиђа:

(I) установљење важећих националних прописа и захтјева за безбједност;

(II) систем за издавање дозвола за рад нуклеарних постројења, те забрану рада нуклеарног постројења без дозволе;

(III) систем регулаторне инспекције и оцјенивања стања нуклеарног постројења, у циљу провјере усклађености с важећим прописима и условима за издавање дозволе;

(IV) спровођење важећих прописа услова за издавање дозвола, укључујући суспензију, модификацију или укидање дозвола.

Члан 8.

РЕГУЛАТОРНО ТИЈЕЛО

1. Свака уговорна страна мора основати или одредити регулаторно тијело задужено за provedбу законодавног и регулаторног оквира из члана 7, које ће имати одговарајућа овлаштења, надлежност и финансијске и кадровске ресурсе за извршавање додијељених му задатака.

2. Свака уговорна страна мора предузети одговарајуће мјере за осигурање дјелотворног раздвајања функција регулаторног тијела и функција сваког другог тијела или организације која се бави промовисањем или кориштењем нуклеарне енергије.

Члан 9.

ОДГОВОРНОСТ НОСИОЦА ДОЗВОЛЕ

Свака уговорна странка мора осигурати да одговорност за безбједност нуклеарног постројења примарно буде на носиоцу релевантне дозволе, те предузети одговарајуће мјере у циљу тога да да сваки од тих носилаца дозволе испуњава своје обавезе.

е) Општа разматрања по питању безбједности

Члан 10.

ПРИОРИТЕТ БЕЗБЈЕДНОСТИ

Свака уговорна страна мора предузети одговарајуће мјере којима ће осигурати да све организације које се баве дјелатностима директно повезаним с нуклеарним постројењима дају дужни приоритет нуклеарној безбједности.

Члан 11.

ФИНАНСИЈСКИ И КАДРОВСКИ РЕСУРСИ

1. Свака уговорна страна мора предузети одговарајуће мјере којима ће осигурати расположивост адекватних финансијских ресурса у циљу одржавања безбједности на сваком нуклеарном постројењу током цијелог његовог радног вијека.

2. Свака уговорна страна мора предузети одговарајуће мјере којима ће осигурати расположивост довољног броја квалификованог особља с одговарајућим образовањем, обуком и специјализацијом за све с безбједношћу повезане активности у оквиру или за свако нуклеарно постројење током цијелог његовог радног вијека.

Члан 12.

ЉУДСКИ ФАКТОР

Свака уговорна страна мора предузети одговарајуће мјере којима ће обезбиједити узимање у обзир способности као и ограничења људског рада током цијелог радног вијека нуклеарног постројења.

Члан 13.

ОБЕЗБЈЕЂЕЊЕ КВАЛИТЕТА

Свака уговорна страна мора предузети одговарајуће мјере којима ће обезбиједити установљивање и провођење програма за обезбјеђење квалитета, у циљу обезбјеђивања увјерености о испуњености одређених захтјева за све активности важне за нуклеарну безбједност током цијелог вијека трајања нуклеарног постројења.

Члан 14.

ПРОЦЈЕНА И ПРОВЈЕРА БЕЗБЈЕДНОСТИ

Свака уговорна страна мора предузети одговарајуће мјере којима ће обезбиједити:

(i) обављање свеобухватних и систематских безбједносних процјена прије изградње и стављања нуклеарног постројења у погон, као и током цијелог његовог радног вијека. Те процјене морају бити добро документоване, те се накнадно морају ажурирати у свјетлу искуства о раду постројења и значајних нових информација о безбједности, а морају бити разматране у оквиру овлаштења регулаторног тијела;

(ii) обављање провере безбједности путем анализа, надзора, испитивања и инспекције, како би се обезбједила трајна усклађеност физичког стања и рада нуклеарног постројења с његовим пројектом, важећим националним безбједносним захтјевима, те ограничењима и условима у раду.

Члан 15.

ЗАШТИТА ОД ЗРАЧЕЊА

Свака уговорна страна мора предузети одговарајуће мјере којима ће обезбиједити одржавање на најнижем разумном нивоу одржала изложеност радника и грађанства зрачењу које емитује нуклеарно постројење, као и спријечити изложеност појединаца дозама зрачења које премашују оне прописане у националним ограничењима за те дозе.

Члан 16.

ПРИПРАВНОСТ ЗА ВАНРЕДНЕ СИТУАЦИЈЕ

1. Свака уговорна страна мора предузети одговарајуће мјере којима ће обезбиједити постојање планова за дјеловање у ванредним ситуацијама на терену и мимо терена, који се рутински испитују за нуклеарна постројења и којима се обухватају активности које ће се изводити у случају ванредне ситуације.

Код сваког новог нуклеарног постројења, такви се планови морају унапријед припремити и испитати, прије него што оно почне с радом на енергетском нивоу вишем од онога нискога, који је одобрило регулаторно тијело.

2. Свака уговорна страна мора предузети одговарајуће мјере којима ће обезбиједити достављање свом властитом грађанству и надлежним органима држава које су у непосредној близини нуклеарног постројења, до оне мјере до које постоји вјероватноћа да ће они бити угрожени ванредном радиолошком ситуацијом, одговарајућих информација у смислу планирања и реакције у случају ванредних ситуација.

3. Уговорне стране које немају нуклеарно постројење на својој територији, до оне мјере до које постоји вјероватноћа да ће оне бити угрожене у случају ванредне радиолошке ситуације у нуклеарном постројењу у непосредној близини, морају предузети одговарајуће мјере за припрему и испитивање планова за ванредне ситуације за своју територију, којима се обухватају активности које би се изводиле у случају такве ванредне ситуације.

(д) Безбједност постројења

Члан 17.

ЛОКАЦИЈА

Свака уговорна страна мора предузети одговарајуће мјере којима ће обезбиједити установљење и провођење одговарајућих процедура:

(i) за оцјењивање свих значајних фактора у вези с локацијом а за које постоји вјероватноћа да ће утицати на безбједност нуклеарног постројења током његовог планираног радног вијека;

(ii) за оцјењивање вјероватног утицаја предложеног нуклеарног постројења на безбједност особа, друштва и околиша;

(iii) за по потреби поновно оцјењивање свих значајних фактора наведених у тачкама i) и ii), у циљу обезбјеђења континуиране безбједносне прихватљивости нуклеарног постројења;

(iv) за консултације с уговорним странама у непосредној близини предложеног нуклеарног постројења, до оне мјере до које постоји вјероватноћа да ће оне бити угрожене тим постројењем, те за, на захтјев, достављање неопходних информација тим уговорним странама како би им се омогућило да оцијене и направе своју властиту процјену вјероватног безбједносног утицаја на својој територији тог нуклеарног постројења.

Члан 18.

ПРОЈЕКТОВАЊЕ И ИЗГРАДЊА

Свака уговорна страна мора предузети одговарајуће мјере којима ће обезбиједити:

(i) да пројектовање и изградња нуклеарног постројења предвиђају неколико нивоа и метода за поуздану заштиту (дубинску одбрану) од испуштања радиоактивних материјала, у циљу спречавања настанка незгода, те ублажавања њихових посљедица у случају да ипак до њих дође;

(ii) да технологије укључене у пројектовање и изградњу нуклеарног постројења буду искуствено проверене или потврђене путем испитивања или анализе;

(iii) да се пројектом нуклеарног постројења омогућава поуздан и стабилан рад којим се лако управља, посебно с обзиром на људски фактор и међуоднос човјека и машина.

Члан 19.

РАД ПОСТРОЈЕЊА

Свака уговорна страна мора предузети одговарајуће мјере којима ће обезбиједити:

(i) да почетно овлаштење за рад нуклеарног постројења буде засновано на одговарајућој безбједносној анализи и програму за стављање у погон, којима се демонстрира да је постројење у складу с пројектом и с безбједносним захтјевима;

(ii) да радна ограничења и услови закључени на основу безбједносног анализе, испитивања и радног искуства буду по потреби дефинисаних и ревидирани у сврху утврђивања безбједносних граница за рад постројења;

(iii) да рад, одржавање, инспекција и испитивање нуклеарног постројења буду провођени у складу с одобреним поступцима;

(iv) да постоје утврђене процедуре за случај предвиђених догађања и незгода у току рада постројења;

(v) да потребни инжењеринг и техничка подршка за сва подручја у вези с безбједношћу буду на располагању током цијелог радног вијека нуклеарног постројења;

(vi) да носилац дозволе благовремено извјештава регулаторно тијело о свим догађајима значајним за безбједност;

(vii) да постоје утврђени програми за прикупљање и анализу искуства у раду постројења и да се дјелује према прибављеним резултатима и закључцима, те да се то искуство дијели с међународним тијелима и с другим оперативним организацијама и регулаторним тијелима;

(viii) да се производња радиоактивног отпада у раду нуклеарног постројења држи на најнижем практично изводљивом нивоу за дати процес и по активности и по запремини, те да се код сваког неопходног руковања и складиштења потрошеног горива и отпада директно везаних за рад на истој локацији која је и локација нуклеарног постројења у обзир узимају обрада и одлагање.

ПОГЛАВЉЕ III: САСТАНЦИ УГОВОРНИХ СТРАНА

Члан 20.

РЕДОВНИ САСТАНЦИ

1. Уговорне стране одржавају састанке (у даљем тексту: редовни састанци), у сврху оцјене извјештаја достављених у складу с чланом 5. и процедурама усвојеним у члану 22.

2. Зависно од одредби из члана 24, могу се установити подгрупе састављене од представника уговорних страна, које би током редовних састанака по потреби разматрале конкретне предмете садржане у тим извјештајима.

3. Свака уговорна страна мора имати разумну прилику за расправу о извјештајима других страна и да затражи појашњења тих извјештаја.

Члан 21.

ВРЕМЕНСКИ РАСПОРЕД

1. Припремни састанак уговорних страна одржава се најкасније у року од шест мјесеци након ступања на снагу ове Конвенције.

2. На том припремном састанку, уговорне стране одређују датум првог редовног састанка. Тај редовни састанак одржава се што је прије могуће, међутим најкасније тридесет мјесеци од датума ступања на снагу ове Конвенције.

3. На сваком редовном састанку, уговорне стране одређују датум следећег таквог састанка. Размаци између редовних састанака не смију бити дужи од три године.

Члан 22.

ПРОЦЕДУРАЛНИ АРАНЖМАНИ

1. На припремном састанку који се одржава у складу с чланом 21, уговорне стране припремају и консензусом усвајају Пословник и Правилник о финансијском пословању. Уговорне стране посебно, у складу с Пословником, установљавају следеће:

(i) смјернице о облику и структури извјештаја који се достављају у складу с чланом 5;

(ii) рок за подношење тих извјештаја;

(iii) поступак за разматрање тих извјештаја.

2. Уговорне стране могу по потреби на редовним састанцима разматрати аранжмане установљене на основу горњих тачака i) до i) ii), те консензусом усвојити измене, осим ако друкчије није прописано Пословником. Оне такођер могу консензусом допуњавати Пословник и Правилник о финансијском пословању.

Члан 23.

ВАНРЕДНИ САСТАНЦИ

Ванредни састанак уговорних страна одржава се:

(i) ако на састанку тако одлучи већина присутних уговорних странака с правом гласа, с тим да се уздржавање од гласања сматра гласањем;

(ii) на писмени захтјев уговорне стране, у року од шест мјесеци од дана кад се тај захтјев саопшти уговорним странама и кад Секретаријат из члана 28. прими обавијест да је захтјев подржала већина уговорних страна.

Члан 24.

ПРИСУСТВОВАЊЕ САСТАНЦИМА

1. Свака уговорна страна присуствује састанцима уговорних страна путем једног представничког посланика, те путем замјеника, експерата и савјетника које она сматра неопходним.

2. Уговорне стране могу путем консензуса позвати на присуство састанцима или посебним засједањима у оквиру ове Конвенције, у својству посматрача, било коју међувладину организацију надлежну за предмете који се руководе овом Конвенцијом. Од проматрача ће се тражити да писменим путем, и то унапријед, прихвате одредбе члана 27.

Члан 25.

СКРАЋЕНИ ИЗВЈЕШТАЈИ

Уговорне стране консензусом усвајају и стављају на располагање јавности документ у ком се обрађују питања о којима се расправљало и закључке усвојене на састанку.

Члан 26.

ЈЕЗИЦИ

1. Језици у употреби на састанцима уговорних страна су арапски, кинески, енглески, француски, руски и шпански, осим ако другачије није предвиђено Пословником.

2. Извјештаји који се достављају у складу с чланом 5. припремају на националном језику уговорне стране или на јединственом утврђеном језику, који ће бити уговорен у Пословнику. Ако се извјештај доставља на националном језику који није утврђени језик, уговорна страна мора доставити превод тог извјештаја на утврђени језик.

3. Без обзира на одредбе параграфа 2, у случају накнаде трошкова, секретаријат предузима превозење на утврђени језик извјештаја који се достављају на неком другом језику састанка.

Члан 27.

ПОВЈЕРЉИВОСТ

1. Одредбе ове Конвенције не утичу на права и обавезе уговорних страна да у оквиру свог права заштите информације од приказивања. У сврху овог члана, "информације" између осталог обухватају: (i) личне податке; (ii) информације које су заштићене као интелектуална својина или као индустријски или пословно повјерљиве информације, те (iii) информације повезане с националном безбједношћу или физичком заштитом нуклеарног материјала или нуклеарних постројења.

2. Када у контексту ове Конвенције нека уговорна страна изнесе и достави неку информацију коју је одредила као заштићену према опису у параграфу 1, та информација употребљава се само у сврху у коју је била и достављена, а њена повјерљивост мора се поштовати.

3. Садржај расправа током разматрања извјештаја на сваком састанку уговорних страна сматра се повјерљивим.

Члан 28.

СЕКРЕТАРИЈАТ

1. Међународна агенција за атомску енергију (у даљем тексту: Агенција) обезбјеђује секретаријат за састанке уговорних страна.

2. Секретаријат:

(i) сазива, припрема и опслужује састанке уговорних страна;

(ii) преноси уговорним странама информације примљене или припремљене у складу с одредбама ове Конвенције.

Трошкове које Агенција оствари у обављању функција наведених под i) и ii) сноси Агенција из средстава свог редовног буџета.

3. Уговорне стране могу консензусом затражити од Агенције и друге услуге подршке за одржавање састанака уговорних

страна. Агенција може пружати такве услуге ако се оне могу водити у оквиру њеног програма и редовног буџета. У случају да то није могуће, Агенција пружа такве услуге уколико се из неког другог извора обезбиједи добровољно финансирање.

ПОГЛАВЉЕ IV: ЗАВРШНЕ И ОСТАЛЕ ОДРЕДБЕ

Члан 29.

РЈЕШАВАЊЕ СПОРОВА

У случају спора између двају или више уговорних страна по питању тумачења или примјене ове Конвенције, уговорне стране у смислу рјешавања тог спора врше консултације у оквиру састанака уговорних страна.

Члан 30.

ПОТПИСИВАЊЕ, РАТИФИКАЦИЈА, ПРИХВАТАЊЕ, ОДОБРАВАЊЕ, ПРИСТУПАЊЕ

1. Ова Конвенција биће отворена за потписивање од стране свих држава у сједишту Агенције у Бечу од 20. септембра 1994. па све до њеног ступања на снагу.

2. Ова Конвенција подлијеже ратификацији, прихватању или одобравању од стране држава-потписница.

3. Након свог ступања на снагу, ова Конвенција биће отворена за приступање свим државама.

4. (i) Ова Конвенција биће отворена за потписивање или приступање и регионалним организацијама интеграцијске или друге природе, под претпоставком да је су такве организације основале суверене државе и да су оне надлежне за уговарање, закључивање и примјену међународних споразума у предметима које ова Конвенција обухваћа.

(ii) У предметима за које су надлежне, такве организације у своје име врше своја права и извршавају своје обавезе приписане државама-потписницама у овој Конвенцији.

(iii) При приступању овој Конвенцији, те организације саопштавају депозитару из члана 34. изјаву у којој се назначава које су државе њихове чланице, који се чланови ове Конвенције на њих односе, и омјер своје надлежности у области обухваћеној у тим члановима.

(iv) Таква организација нема право гласа додатно на већ постојеће државе-потписнице с правом гласа.

5. Инструменти ратификације, прихватања, одобравања или приступања полажу се код депозитара.

Члан 31.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Ова Конвенција ступа на снагу деведесетог дана након полагања код депозитара двадесет другог инструмента ратификације, прихватања или одобравања, укључујући и инструменте седамнаест држава, од којих свака има најмање једно нуклеарно постројење чија је реакторска језгра достигла критично стање.

2. За сваку државу или регионалну организацију интеграционе или друге природе која ратификује, прихвати, одобри ову Конвенцију или јој приступи након датума полагања посљедњег инструмента потребног за испуњење услова предвиђених у параграфу 1, ова Конвенција ступа на снагу деведесетог дана након полагања код депозитара одговарајућег инструмента те државе или организације.

Члан 32.

ИЗМЈЕНЕ И ДОПУНЕ КОНВЕНЦИЈЕ

1. Свака уговорна страна може уложити приједлог за измјене и допуне Конвенције. Предложене измјене и допуне разматрају се на редовном или ванредном састанку.

2. Текст сваке предложене измјене и допуне, као и разлози за њено предлагање, достављају се депозитару, који тај приједлог саопштава уговорним странама без одлагања, а најкасније 90 дана прије састанка за разматрање на ком је она

Члан 3.

Ова Одлука се објављује у "Службеном гласнику БиХ" на српском, босанском и хрватском језику и ступа на снагу даном објављивања.

Број 01-011-2763-16/09
28. октобра 2009. године
Сарајево

достављена. Депозитар уговорним странама доставља све коментаре евентуално примљене по таквом приједлогу.

3. Уговорне стране након разматрања предложене измјене и допуне одлучује хоће ли је усвојити консензусом или ће је, у недостатку консензуса, изнијети пред дипломатску конференцију. За одлуку да се предложена измјена и допуна изнесе пред дипломатску конференцију потребно је двије трећине гласова присутних уговорних страна с правом гласа, с тим да је у вријеме гласања присутно најмање половина од укупног броја уговорних страна. Уздржавање од гласања се такође сматра гласањем.

4. Дипломатску конференцију на којој се измјене и допуне Конвенције разматрају и усвајају сазива депозитар, а она се одржава најкасније у року од једне године након одговарајуће одлуке донесене у складу с параграфом 3. овог члана. На дипломатској конференцији ће се учинити сваки напор да се измјене и допуне усвоје консензусом. У случају да то не буде могуће, измјене и допуне се усвајају двотрећинском већином гласова свих уговорних страна.

5. Измјене и допуне ове Конвенције које се усвоје у складу с горњим параграфом 3. и 4. подлијежу ратификацији, прихватању, одобравању или потврђивању уговорних страна и ступају на снагу за оне уговорне стране које су их ратификовале, одобриле, прихватиле или потврдиле деведесетог дана након дана пријема од стране депозитара релевантних инструмената од барем три четвртине уговорних страна. За оне уговорне стране које накнадно ратификују, прихвате, одобре или потврде наведене измјене и допуне, измјене и допуне ступају на снагу деведесетог дана након дана кад је дотична уговорна страна положила свој релевантни инструмент.

Члан 33.

ОТКАЗИВАЊЕ

1. Свака уговорна страна може отказати ову Конвенцију достављањем депозитару писмене обавијести.

2. Отказ ступа на снагу годину дана након дана пријема од стране депозитара те обавијести, или на неки каснији датум евентуално назначен у тој обавијести.

Члан 34.

ДЕПОЗИТАР

л. Генерални директор Агенције је депозитар ове Конвенције.

2. Депозитар уговорне стране обавјештава о:

(i) потписивању ове Конвенције и полагању инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања, у складу с чланом 30;

(ii) датуму ступања на снагу ове Конвенције, у складу с чланом 31;

(iii) обавијестима о отказивању ове Конвенције и о његовом датуму, обављеном у складу с чланом 33;

(iv) приједлозима за измјене и допуне ове Конвенције које су доставиле уговорне стране, измјенама и допунама усвојеним на релевантној дипломатској конференцији или на састанку уговорних страна, те о датуму ступања на снагу наведених измјена и допуна, у складу с чланом 32.

Члан 35.

ВЈЕРОДОСТОЈНОСТ ТЕКСТОВА

Оригинал ове Конвенције, чији су текстови на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику једнако вјеродостојни, полаже се код депозитара, који уговорним странама шаље њене овјерене копије.

У ПОТВРДУ НАВЕДЕНОГ, ДОЉЕ ПОТПИСАНИ, ПРОПИСНО ОВЛАШТЕНИ У ТУ СВРХУ, ПОТПИСАЛИ СУ ОВУ КОНВЕНЦИЈУ.

Састављено у Бечу, 17. јуна 1994. године.

Председавајући
Жељко Комшић, с. р.